

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ

Кзз 34/06

22.06.2006. година

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптужених АА и ББ, због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. у вези члана 165. став 1. КЗ РС у вези члана 165. став 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ-а, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.бр.974/05 од 06.03.2006. године, подигнутом против пресуде Окружног суда у Чачку К.бр.413/05 од 25.10.2005. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.бр.974/05 од 06.03.2006. године и констатује се да је пресудом Окружног суда у Чачку К.бр.413/05 од 25.10.2005. године повређен кривични закон у корист оптужених АА и ББ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Горњем Милановцу К.бр.281/04 од 15.06.2005. године, оглашени су кривим АА и ББ, због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. у вези члана 165. став 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ-а, па су осуђени на казну затвора у трајању од по једне године и три месеца, а оптуженом АА у изречену казну затвора се има урачунати време проведено у притвору од 23.04.2004. године до 21.05.2004. године.

Пресудом Окружног суда у Чачку Кж.бр.413/05 од 25.10.2005. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца – адв. ВВ, преиначена је наведена првостепена пресуда само у погледу правне оцене дела тако што су радње оптужених АА и ББ, описане у изреци првостепене пресуде квалификоване као кривично дело крађе из члана 165. став 1. КЗ РС, док су у преосталом делу жалба наведеног браниоца, као и жалба оптуженог ААА, одбијене као неосноване.

Против наведене пресуде Окружног суда у Чачку Кж.бр.413/05 од 10.10.2005. године, Републички јавни тужилац Србије поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона у корист оптужених АА и ББ, са предлогом да Врховни суд уважи овај захтев и утврди да је наведеном пресудом повређен кривични закон у корист оптуженог.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству оптужених АА и ББ и браниоца адвоката ВВ, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца адвоката ГГ, на којој је размотрио списе предмета заједно са пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је, по оци навода и предлога у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је у другостепеној пресуди садржана повреда кривичног закона из члана 369. став 4. ЗКП-а, у корист оптужених.

Наиме, првостепени суд у образложењу своје пресуде наводи да оптужени критичном приликом нису провалили у кућу оштећеног и нису при уласку савладавали веће препреке, већ су на прозору приземног дела куће пронашли кључ и откључавањем ушли и извршили крађу новца и ствари, па с обзиром да дело крађе није извршено ни обијањем, ни проваљивањем, а ни савладавањем већих препрека, то су кривичноправне радње ових оптужених квалификоване као кривично дело крађе из члана 165. КЗ РС.

Међутим, основано се захтевом за заштиту законитости РЈТ истиче да је у конкретном случају без значаја чињеница да ли је затворени прозор куће оштећеног ДД био отворен оригиналним кључем или не, обзиром да су оптужени кључ неовлашћено искористили. Наиме, под појмом "проваљивања" се сматра продирање у затворен простор и кад се не ради о употреби физичке силе, нити о савлађивању различитих препрека, већ је довољно да је простор раније био затворен, односно закључан, а да је учинилац ове препреке уклонио тако што је на неовлашћен начин дошао до кључа и овај употребио, као што је у овом кривичном предмету то био случај.

Стога је Врховни суд уважио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије и пресудом констатовао наведену повреду кривичног закона у корист оптужених.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 425. став 1. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Председник већа-судија,

Драгиша Ђорђевић, с.р.

Записничар,

Александра Симић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи